AMERIŠKA DOMOVINA

AMERICAN IN SPIRIT FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING DAILY NEWSPAPER

NO. 199 — CLEVELAND, O., TUESDAY MORNING, AUGUST 26, 1941 — LETO XLIV. — VOL. XLIV.

Rusi priznajo padec Novgoroda

Nemci vedno bolj pritiskajo proti Leningradu, kateri je v nevarnosti zdaj, ko so Rusi prepustili Nemcem Novgorod, 100 milj južno od Leningrada. Novgorod je oddaljen samo 35 milj od železniške proge, ki veže Moskvo in Leningrad. Rusi so izpraznili mesto po več dneh strašnih bojev.

Na ostali fronti se pa Rusi še vedno dobro drže. V sekciji med Pomelom in Smolenskom so Rusi ponovno napadli nemške pozicije. Celo Nemci priznajo, da so Rusi tukaj izvajali tri dni silno ofenzivo, ne glede na velike izgube.

Na severu poročajo Finci, da so zavzeli več otokov pri mestu Hanko in tako zožili krog pri drugem največjem mestu Baltiške, ki so ga vzeli Rusi lansko leto.

Ruska poročila trdijo, da so potopili eno nemško podmornico v Črnem morju in dva nemška transporta v Baltiku.

Zadnjih 24 ur neprestano dežuje in vsa pota razen glavnih cest so se že zmehčala in bodo kmalu nerabna za premikanje tankov in težkih trukov.

Angleški vojaški viri zatrjujejo, da je ruska ofenziva zadnje dni ena najvažnejših v tej vojni. Rusi hočejo preprečiti Nemcem, da bi od strani ne pritisnili na obrambno linijo na vzhodnem bregu spodnjega Dnjepra.

Rusi priznajo, da je Leningrad v nevarnosti, toda tudi obetajo, da bodo branili mesto izza vsakega vogala in da fašisti ne bodo nikdar zasedli nekdanjo prestolico ruskih carjev.

Prispevki za Lauschetovo kampanjo

Ne samo, da je bil v soboto lep dan v naravi, ampak je bil tudi lep dan v našem uradu, ko je zglasilo nenavadno veliko število naših ljudi, ki so prinesli prispevke za kampanjo našega sodnika Lauscheta. Zanimanje za to kampanjo je povsod, ne samo v Clevelandu, kot boste videli iz spodaj označenih zneskov. Prispevali so sledeči:

John Paynich, ki je zaposlen v Glent bolnišnici, je dal $10.00.

Frances Misley, R. F. D. 4, Jordon, Ohio, je poslala $5.00 z upom, naj bi Frank Lausche porazil z ogromno večino svojega protikandidate. Mike Jurasovic iz 7505 Myron Ave. je tudi prispeval $5.00.

John Ferkul iz 1156 E. 74. St. je dal za kampanjo $3.00. Po $2.00 so prispevali: Jack Mausar, 14105 Sylvia Ave., Frank Tolar iz 3858 St. Clair Ave., družina Jack Požar iz 998 E. 71. St., Mrs. Margaret Petrič iz 1989 Manchester Rd., Akron, O. Mrs. Petrič nam je ob tej priliki povedala, da ima kar dva sinova pri vojakih in sicer je Frank v Rockford, Ill., William pa v Virginiji.

Frank Grandovec, 1392 Giddings Rd. je zopet prinesel en dolar. Rekel je, da je volil za Franka Lauscheta za sodnika, zdaj bo pa volil zanj za župana. Ferdinand Starin, 5473 Lake Court je prinesel zopet en dolar za kampanjo.

Najlepša zahvala v imenu kampanjskega odbora vsem navedenim in razume se, da še kar naprej pobiramo za kampanjo.

Državljanska šola

Citizens Bureau nam naznanja, da se bo pričel pouk za ameriško državljanstvo v pondeljek 8. septembra. To je tečaj, ki se vrši prej v javni knjižnici na Cesti in St. Clair Ave. Zdaj bo vršil pouk v novih prostorih knjižnice na 6401 Superior Ave. Učitelj bo isti, Mr. Abele. Sprva bo v začetku samo enkrat na teden, ako se bo pa priglasilo dovolj učencev, bo pouk dvakrat na teden.

Pokojna Kat. Rozman

Dodatno se nam poroča, da je bila pokojna Katarina Rozman tukaj tudi žalujočega soproga Franka, ki je doma iz Fužine, fara Bogojina v Prekmurju. Spadala je tudi k družini Žalostne Matere Božje. Zapušča tudi tri vnuke. Pogreb se vrši jutri.

Danes je registracija

Danes je registracijski dan po vseh vardah. V 23. vardi bo odprt glavni stan demokratov na 6724 St. Clair Ave. Tukaj bodo od devetih zjutraj in ves dan na razpolago avtomobili, ki bodo vozili osebe do registracijskih prostorov. Tukaj lahko pride vsak, ki se mora registrirati za volitve. Registrirat se mora vsak, ki se je od zadnjih volitev preselil, ali kdor je izpolnil 21. leto. Registrirajo se lahko tudi oni, ki bodo pred 4. novembrom izpolnili 21. leto, ker bodo lahko že volili.

Kdo je našel?

Izgubljena je bila brožka z velikimi belimi kamni. Kdor jo je našel, je prošen, da jo prinese nazaj k Mrs. Josephine Srnovršnik, 6127 St. Clair Ave.

KRALJ PETER BO NA RADIJU 6. SEPT.

New York. — Na 6. septembra bo govoril na radiju v London jugoslovanski kralj Peter ob priliki, ko bo dosegel 18. leto starosti. Govor bo namenjen njegovi državam.

Tako naznanja organizacija Ameriški prijatelji Jugoslavije, ki je tudi finančno omogočila ta radijski program, ki bo trajal pol ure. Kralj bo govoril v angleščini. V mestih: New York, Washingtonu, Pittsburgu, Clevelandu, Detroitu, St. Louisu, San Franciscu in Los Angelesu bodo istočasno prirejeni banketi in gostje bodo poslušali poslanico kralja Petra.

V New Yorku bo zbranih v hotelu Commodore 1,000 gostov. Ko bo kralj nehal z govorom, mu bo odgovoril po radiju Wendell L. Willkie na povabilo gori omenjene organizacije.

Organizacija "Ameriški prijatelji Jugoslavije" je določila dan 6. septembra kot "Jugoslovanski dan svobode." V normalnih časih bi bil kralj Peter na ta dan zasedel prestol, to je z 18. letom starosti.

Odličen Hrvat je šel v smrt radi preganjanja

Dopišništvo Central. tisk. urada pri jug. poslaništvu v Washingtonu doznava iz Londona sledečo novico:

Kraljeva vlada v Londonu je obveščena, da je g. dr. Želimir Mažuranič, bivši minister za trgovino in industrijo pa predsednik senata, izvršil dne 7. julija samomor v Zagrebu.

Ob velikem številu hrvaških političnih in intelektualnih oseb, ki so pozaprte v Zagrebu in tudi po celi Hrvaški, je jasno, da je bil dr. Želimir Mažuranić prisiljen izvršiti samomor. Lahko je pa tudi to, da je bil ubit.

Dr. Želimir Mažuranić je bil poslednji neposredni potomec slavnega hrvaškega rodu in družine bana in pesnika Ivana Mažuranića, ki je spisal slavni epos "Smrt Smail Age Čengia," vnuk največjega hrvaškega pesnika in sin akademika drja. Vladimira Mažuranića. Dr. Želimir Mažuranić je bil zaveden Jugoslovan in je igral veliko vlogo v javnem življenju Hrvaške in Jugoslavije. V Zagrebu in zagrebški družbi je zavzemal odlično mesto ter slovel kot izvrsten advokat in odličen gospod. Govoril je sedem jezikov ter bil znan kot velik ljubitelj glasbe. Mažuranićevi so hrvaška duševna aristokracija, pa je umevno, da vsi Hrvatje in Jugoslovani obžalujejo smrt drja. Želimira Mažuranića.

Romunci bodo ustrelili 25 oseb za sabotaže

Bucharest. — Romunska vlada je naznanila, da bo dala ustreliti 20 Judov in pet komunistov za vsak slučaj sabotaže. Istočasno se poroča iz Jugoslavije, da je bilo prošli teden tam usmrčenih več kot 500 oseb radi tega, ker je bila zadnjo soboto v pobuni v Zagrebu ubitih 180 pristašev Pavelića.

Zanimive slike

V Stillman kino-gledališču kažejo ta teden eno največjih komedij tega časa, "Whistling in the Dark." Glavni igralci so Red Skelton, Ann Rutherford in Virginia Grey. Mnogo veselih prizorov je skozi vso sliko.

V Loew's State kino-gledališču pa ta teden ponavljajo "Life Begins for Andy Hardy." Slika kaže visokošolca, ki gre za delom v New York in po enem mesecu bo videl, če bo šel nazaj v šolo, ali bo stalno delal. Junak igre je Mickey Rooney, ki ni bil še v nobeni igri tako briljanten.

Glavni stan za Lauschetovo kampanjo odprt v sredo

Od srede naprej bo odprt glavni stan za Lauschetovo kampanjo in sicer v sobi 1031 Guardian Bank Bldg., vogal Euclid Ave. in 6. cesta. John E. Lokar bo predstojnik urada. Telefonske številke bodo: MAin 3740 in MAin 3741.

Lauschetove slike

Kdor bi rad del v okno Lauschetovo sliko, ali kdor bi rad napis za avto, to lahko dobi, ako se oglasi na domu Mr. John E. Lokarja, 16409 Huntmere Ave. Napise za avto dobite lahko tudi v našem uradu.

Pogreb Lov. Habjana

Pogreb Lovrenca Habjana iz 10314 Reno Ave. se vrši danes dopoldne iz Ferfoliatovega pogrebnega zavoda, 9116 Union Ave.

Jih niso hoteli ovirati

V mestu Bergen na Norveškem se je pripetila sledeča dogodbica. Po ulicah je pripeljal avto, natrpan z nemškimi vojaki, ki so bili videti zelo dobre volje. Avto je vozil naravnost proti pristanišču, na pomol in štrbunk v globoko morje! Nemška policija je začela zbirati priče nezgode. Vprašali so ženo nekega ribiča:

"Vi ste videli, da se peljejo vojaki v avtu, kaj ne? Videli ste tudi, da vozijo naravnost proti vodi?"

"Seveda sem jih videla," prizna žena.

"Zakaj jih pa niste ustavili?"

"Jaz naj bi jih bila ustavila? Kaj se vam meša? Saj sem mislila, da se peljejo naravnost na Angleško!"

V sredo bodo slovesno izročili prometu 79. cesto

Kot nam poroča councilman 23. varde, Mr. Edvard Kovačič, da se bo vršila velika slavnost, ko bodo izročili prometu popravljeno in nanovo tlakovano 79. cesto. Slavnost se prične s povorko ob šestih zvečer. Povorka se prične na Superior Ave. in se bo vila doli do St. Clair Ave.

Na vogalu 79. ceste in Korman avenije bo postavljen govorniški oder, kjer se bo pričel zanimiv program ob osmih zvečer. Nastopilo bo več govornikov, med njimi g. Louis Drašler, divizijski direktor vladnih del, župan Blythin, Mr. Felix Matia, direktor Evans, councilmana Gleacon in Kovačič.

Po programu se prične ples kar na cesti. Serviralo se bo zastonj dobra okrepčila. Okoličani, ki so dobili zdaj tako lepo cesto, so prijazno vabljeni.

SE BO NAJEDEL NAŠIH ORANŽ

Washington.—Vojvoda Kentski, brat angleškega kralja, ki je zdaj gost predsednika v Beli hiši, je rekel, da ni mesece in mesece videl doma nobenih oranž ali banan. Šele, ko je dospel v Kanado, si je mogel zopet privoščiti to okusno sadje.

Roosevelt bo vprašal za 6 bilijonov

Washington, D. C.—Predsednik Roosevelt se posvetuje s svojimi svetovalci glede vsote, ki jo bo zahteval od kongresa za posojilno postavo. Kot se govori, bo vprašal za pet ali šest bilijonov dolarjev. Kongres je že prej dovolil sedem bilijonov v ta sklad, iz katerega se pomaga deželam, ki so v boju proti nacijem. Rusija zaenkrat ne bo dobila pomoči iz tega sklada, ker lahko še plačuje za svoj nakup.

Na operaciji

John Vičič Jr. iz 1238 E. 172. St. je v Glenville bolnišnici srečno prestal operacijo. Nahaja se v sobi 103 in obiski so dovoljeni.

Radijo je dobila

Anna Slapko iz 18504 Arrowhead Ave. je dobila v nedeljo na slovenskem katoliškem dnevu v Brae Burn parku lep nov radijski aparat.

Angleške in ruske čete v Perziji

London, 25. avg. – Angleške čete, veterani iz puščavskih bojev iz garnizij v Iraku in ruski kozaki, so danes prešli mejo v Perzijo ter zabili strategično zagozdo med Perzijskim zalivom in Kaspiškim morjem. Iz Teherana, glavnega mesta Perzije se poroča, da je bil sklican parlament k izrednemu zasedanju, da razmotriva položaj. Radijsko poročilo iz Berlina je naznanjalo, da je perzijski šah Riza Kan Pahlevi ukazal 190,000 mož broječi armadi, da se z orožjem upre invaziji.

Nemški radio tudi poroča, da je že prišlo do spopada med perzijskimi in ruskimi četami na kavkaški meji in da so sovražna letala bombardirala perzijsko mesto Tabriz.

Angleške čete so prešle v Perzijo iz Iraka v vzhodni in severni smeri ter ustvarile bojno fronto ob Belučistanu, ki leži južno od Perzije. Ruske čete so šle pa v Perzijo proti jugu in zahodu, da se združijo z angleškimi četami.

Angleške čete je peljal v Perzijo general Wavell, ki je zadnjo zimo tako pritiskal za Italijani v Libiji. Namen rusko-angleškega pohoda v Perzijo je izgnati iz dežele številne nemške agente, ki se nahajajo tam pod krinko "turistov" in "inženirjev," dočim v resnici pripravljajo pot za nemško armado. Angleški viri trdijo, da je do 8,000 teh nemških agentov v Perziji.

Nemci in Rusi so tako naglo udrli v Perzijo tudi zato, da preprečijo nemškim agentom uničiti bogate oljne vrelce. Anglija in Rusija je ukazala Perziji, naj te agente izžene iz dežele. Ker se ni odzvala, je sledila nagla invazija.

Ta invazija je tudi izvedla stik ruskih in angleških čet in možno pomoč Rusiji iz Perzijskega zaliva. Anglija je zagotovila perzijsko vlado, da suverenost dežele ni ogrožana in da bodo angleške čete takoj odšle iz dežele, čim bo minila nemška nevarnost. Isto zagotovilo je dala Perziji ruska vlada. Enako sta vladi obvestili o tem Turčijo, Irak, Egipt, Arabijo in Afganistan, ki leže neposredno v tem okolišu.

Ako je nameraval Hitler udariti preko Turčije skozi Perzijo in Kavkaz Rusom za hrbet, sta ga Rusija in Anglija prehiteli in vzpostavili bojno fronto proti temu nameravanem pohodu.

Lauschetov klub

"Lausche for Mayor Club" na Jutrovem je izvolil sledeči odbor: Predsednik John Tavčar ml., podpredsednica gdč. Ančka Traven, tajnik Anton Miklaučič, blagajnik Ferdinand Stanič; nadzorni odbor: John Samsa, Frank Požar in Joe Rolih.

Pavelić prosi Nemčijo za varnost njegove osebe

Ankara, Turčija (ONA).—Hrvatski begunci, ki so v tajni zvezi z domom pripovedujejo, da je dr. Ante Pavelić, načelnik hrvatske države, prosil nemške oblasti za protekcijo. Kot se pripoveduje, je 80 voditeljev hrvatske seljaške stranke priseglo zvestobo vladni organizaciji vstašev. Vsi ti so proti nacijem, toda Pavelić jih je z grožnjo prisilil, da so vstopili k organizaciji vstašev, ki je za Nemčijo. Nekaj starejših voditeljev seljačke stranke je bilo ustreljenih.

Pavelić se boji osvete hrvatskih domoljubov, ki so mu prisegli maščevanje pri prvi priliki.

Izobraženci so prav tako zamerljivi

San Francisco, Cal.—Ko se je oni dan vozil senator Johnson proti San Franciscu, so mu povedali, da se vozi na istem vlaku bivši angleški minister za informacije, Duff Cooper in njegova žena. Vprašali so ga, če bi se slikal skupno z Angležem. Da ne, je bil kratek odgovor. Ko so Angležu povedali, da se vozi v istem vlaku senator Johnson, je vzkliknila Cooperjeva žena: "Pojdiva ga pogledat!" Minister ji je pa to "zabavo" kratkomalo prepovedal. Senator Johnson je znan kot velik nasprotnik vsaki pomoči Angliji.

Unija pozivlje vlado, naj vzame tovarno

Barberton, O. — CIO unija, ki vodi stavko že od 28. maja v Ohio Brass Co. v tem mestu, je brzojavila predsedniku Rooseveltu, naj zapleni tovarno. Unija dolži kompanijo, da zavlačuje obrambna naročila, ker se ne mara pobotati s stavkarji na priporočilo vladnega posredovalnega odbora. Na stavki je do 600 delavcev.

Rop živilskih znamk

Roparji so udrli v vladni urad, 1240 Rockwell Ave. kjer dajejo živilske znamke relifarjem in odnesli teh znamk v vrednosti $109,236. To je že tretji tak rop teh znamk v deželi. Vladni agentje, ki preiskujejo slučaj, so mnenja, da so v zvezi s tem kaki sleparski trgovci, ki bodo dobili, ali skušali dobiti za te znamke gotovino od vlade, ne da bi dali kaj grocerije za to ljudem.

Obisk iz Kansasa

Iz Kansas City je prišla na obisk v Cleveland družina Joseph Juratovich. Ustavili so se pri družini Tony Marolt na 1128 E. 71. St. Mrs. Juratovich in Mrs. Marolt sta namreč sestri. Obiskali so tudi Kanado, kjer imata Juratovicheva več znancev. Želimo jim mnogo razvedrila v naši metropoli.

Zopet doma

Iz bolnišnice se je povrnil Frank Hobich, 821 E. 236. St. Prijatelji ga zdaj lahko obiščejo na domu.

Važna seja

Jutri večer bo seja Skupnih društev fare sv. Vida. Zastopniki in zastopnice so prošeni, da se gotovo udeležijo.

V Belgiji je taka lakota, da jedo meso divjih živali

Stockholm (ONA). — Lačni ljudje po Belgiji jedo medvedje, pasje, mačje, lisičje in celo meso vodne podgane, kot naznanja dnevnik Dagblad. Da je ta vest resnična, kaže ukaz vlade, da mora biti meso teh divjih živali preiskano, predno ga smejo ljudje jesti.

Dalje poroča belgijski časopis "Nieuws van den Dag," da je bilo v provinci Antwerp v juliju usmrčenih 2,391 oseb, ker niso izpolnjevali postave za regulacijo živil; 87 oseb je bilo pa ustreljenih, ker so zaklali domačo živino brez vladnega dovoljenja. V več krajih dežele vlada silno pomanjkanje

Nemške poneverbe v Argentini

Buenos Aires.—Vladni prosekutor je naznanil, da bo predložil najvišjemu sodišču slučaj velikih poneverb v nemških organizacijah. Obtoženih je 40 oseb in prosekutor trdi, da je bilo zapleteno v to tudi nemško poslaništvo. Obtoženi so namreč vzeli denar, ki so ga nabrale organizacije v dobrodelne svrhe in ga poslale v Nemčijo.

Prijetna vožnja po jezeru

V našem uradu lahko dobite listek za jezersko vožnjo, ki jo bodo priredili klubi mladih demokratov v petek 29. avgusta. Preostanek bo šel za Lauschetovo kampanjo. Na ladji bo prav veselo. Bo petje in ples, kontest lepotic in drugo. Razsodnika bosta Frank Lausche in Ray T. Miller. Ladja odpluje ob devetih zvečer od pomola na 9. cesti.

Piknik godbe sv. Vida

V pondeljek, na Delavski praznik, se bo vršil ogromen piknik godbe sv. Vida in sicer ravno tam, kjer je bil zadnjo nedeljo katoliški shod, to je v Brae Burn parku, 25000 Euclid Ave. Radi priprav se vrši nocoj seja in sicer točno ob osmih v stari šoli. Na to sejo je prijazno vabljen vsak faran in faranka, ki ima dobro voljo kaj prispevati s svojim delom za dobrobit godbe naših fantov.

NEZNANA RADIJSKA POSTAJA DELA VELIKE PREGLAVICE NACIJEM

London. — Nemci so zadnje čase vsi iz sebe, ker se neka tajna radijska postaja vtiče v njih radijska oznanila s svojimi pripombami, ki niso prav nič povšeč nacijem. Kadar govornik na nemškem radiju preneha koncu stavka, da gre po sapo, tuji radijo naglo vtakne vmes kako pripombo. Zato so začeli Nemci s tako naglico oddajati novice in druge programe na radiju, da tuji radio skoro nima časa poslati vmes svoje opazke.

Toda kako pazi ta nagajivec na vsak hip presledka, kaže včerajšnji slučaj. Nemški oznanjevalec je drdral poročilo tako naglo, da ga skoro ni bilo mogoče razumeti. Toda ko je na koncu povedal, da je s tem konec novic, je skrivnostni glas po radiju naglo pristavil: "Toda laži se bodo nadaljevale zopet jutri."

Nemci trdijo, da so Rusi iznašli to novost in naravnali radio na isto valovno dolžino kot je nemški.

"AMERIŠKA DOMOVINA"
AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER
6117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto $5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto $7.00
Za Ameriko in Kanado, pol leta $3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta $3.50
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto $5.50; pol leta $3.00
Za Evropo, celo leto, $7.00
Posamezna številka, 3c

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, $5.50 per year; Cleveland, by mail, $7.00 per year
U. S. and Canada, $3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, $3.50 for 6 months
Cleveland and Euclid, by carrier $5.50 per year, $3.00 for 6 months
European subscription, $7.00 per year
Single copies, 3c

Entered as second-class matter January 5th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 199 Tue., Aug. 26, 1941

Preseljevanje narodov v sedanji vojni

V sedanji vojni je letalstvo tisto, ki je pritisnilo pečat vsemu, kar se dogaja. Glavni učinek letalske vojske je bil, da se je prebivalstvo spustilo povsod v beg, ljudstvo je zajelo posebno duševno razpoloženje, ki ga dosedaj svet ni poznal. Begunci so po raznih državah, ki so bile zapletene v dosedanjo vojno, povzročili prava preseljevanja narodov. Ceste so bile naenkrat prepolne najrazličnejših vozil; ljudje so po zadnjih ofenzivah na zahodu bežali z avtomobili, motornimi vozili, z vozovi najraznovrstnejših vpreg in celo na najrazličnejših kolnicah so družine skušale reševati na varno tisto, kar se jim je zdelo najpotrebnejše. Ta gneča na cestah in poteh je bila tolika, da so se za ta vozila lahko prav dobro skrili tudi veliki tanki in oklopni avtomobili, ki so hiteli naprej po ukazih svojih poveljnikov. V Franciji pehota in topništvo nista mogla zasedati gozdov in razvijati svojih črt v njih, ker so bili gozdovi polni žena in otrok; če bi se v gozdu ustavil le en vojak, bi bilo tako tvegano življenje tisočev nedolžnih žrtev. Na cestah v Franciji je bilo kmalu enako število beguncev in njihovih vozil kakor pa vojakov, ki niso mogli več vedeti, ali se v pomikanju bližajo ali oddaljujejo vojni črti. V takih razmerah je Francija zaprosila za premirje.

Na evropskem kontinentu ni bilo kaj takega več od 3. stoletja po Kristusu. Tedaj je bila Evropa tisto, kar je obsegal rimski imperij, ki se je na svojih skrajnih točkah v Taunusu in v Črnem gozdu zavaroval z utrdbami, ki bi jih lahko danes primerjali Maginotovi črti. Te utrdbe so ustvarjale v imperiju tako zavest varnosti, kakor v današnjem času Maginotova črta v Franciji. Ko se je začelo preseljevanje narodov, je bilo konec rimskega imperija tedaj, ko so novi narodi podrli utrdbe v Alzaciji in Lotaringiji in se razprostrli kot vihar čez Galijo.

Kakor v našem času, tako so v tistih stoletjih za svojimi turdbami mirno uživali in se bogatili rimski naseljenci in bogataši. Iz tistega časa imamo več spisov, ki skušajo nazorno pojasniti osnove tedanjega brezdelja, ki se je zanašalo na ta trdnjavski obroč na severni ali vzhodni meji. Ko pa je bil ta obroč predrt, so rimski bogataši morali izginiti čimbolj proti jugu, če pa so se obdržali ob galskem obrežju, so bili obsojeni v bedo in trdo delo.

Pred tedanjim vdorom v Galijo so ljudstva prav tako bežala na vse strani. Kadar se prebija tak obrambni oklep, še bolj pa, kadar je presenečen rod, ki se je zazidal za tak oklep, tedaj se začno velika preseljevanja narodov. Preseljevanje v letu 1940 je prav podobno tistemu v 3. stoletju po Kristusu. Pokazalo se je namreč, da letalo nima meja niti v zraku niti na morju. Pod senco teh letal se je začelo moderno preseljevanje narodov, sprožilo pa se je s kolonami beguncev, ki so nekaj tednov noč in dan zakrivali ceste. Lahko se reče, da je v tej vojni med tedni ofenzive na Poljskem, na Norveškem, na Nizozemskem, v Belgiji in v Franciji bilo na cestah več milijonov beguncev.

Ni izključeno, da se bo moral tudi v Londonu in v Angliji začeti valiti ta val beguncev, kajti eksplozivnim in zažigalnim bombam se prebivalec more ogniti samo na ta način, da se iz okolice nevarnosti izseli. To je mislil že bivši predsednik francoske vlade Reynaud, ko je v svojem zadnjem radijskem govoru napovedal, da se bo Francija vojskovala naprej iz svojega imperija, če se bo njena vojska morala umakniti iz Francije.

O tem francoskem poskusu se ne da govoriti, ker se ni izvedel. Pač pa govore v Angliji, da se bo vlada s kraljevsko družino odselila v Kanado, če bo potrebno. Vsekakor moramo ugotoviti najprej, da bi za tako odselitev bilo potrebnih ogromno ladij in vojnih sredstev. Če bi Anglija skušala izseliti svojo vojno silo, bi morala odpeljati tudi glavne premične vire bogastva in industrije, ki pride v poštev za oskrbo vojske. Iz Anglije bi morali oditi tudi številni trgovci in poslovni ljudje, to se pa zato ne more zgoditi tako, da bi njihove družine ostale pod tujo oblastjo kot talci.

Izselitev iz Anglije bi bila možna samo z velikim trgovskim in vojnim brodovjem, ki bi ga ščitilo. Toda ti odvozi bi še zmeraj bili pod ognjem iz nemških letal. Toda delni uspeh angleškega bega iz Belgije čez Dunkuerque bi dopuščal vsaj teoretično možnost izselitve v velikem obsegu, in to po morski poti. Toda pri tem moramo upoštevati, da se na parnik lahko vkrcuje le omejeno število beguncev. Vsak izmed beguncev bi rabil zase nekako eno tono ladijskega bremena. Tako se vsaj računa. Anglija ima sedaj še trgovinsko brodovje, ki šteje 20 milijonov ton. Torej bi Anglija lahko odpeljala naenkrat iz Anglije do največ 20 milijonov oseb, pri tem pa bi morali računati še nato, da se bi moralo na parnike vkrcavati vse tisto, kar begunci rabijo ali hočejo vzeti s seboj. Čeprav je teoretično mogoče, je treba upoštevati, da je vse to v resnici tudi zelo težko.

Kri ni voda!

Mi naj molčimo, ko kamni kriče?! Le ameriški dolar more pomagati nesrečnikom. Prispevajte v sklad slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora!

BESEDA IZ NARODA

Pravila slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora v Ameriki

Ime, dovoljenje in delokrog

Ime organizacije je: Jugoslovanski pomožni odbor v Ameriki, slovenska sekcija, okrajšano JPO, SS, ki posluje v Združenih državah ameriških z dovoljenjem državnega tajništva v Washingtonu, D. C. pod vpisno številko 478, ki je bila izdana dne 6. junija, 1941.

Vodstvo odbora

Slovensko sekcijo JPO vodijo sledeče slovenske podporne organizacije: Ameriška bratska zveza, Jugoslovanska podporna zveza Sloga, Kranjsko-slovenska katoliška jednota, Slovenska narodna podporna jednota, Slovenska svobodomiselna podporna zveza, Slovenska ženska zveza, Zapadna slovanska zveza, Slovenska dobrodelna zveza, Družba sv. Družine, Progresivne Slovenke in Slovenska moška zveza.

Načelna izjava

Jugoslovanski pomožni odbor v Ameriki, slovenska sekcija je bila ustanovljena dne 19. aprila 1941 v Chicagu, Ill., da vodi v imenu in pod kontrolo naših podpornih slovenskih organizacij v Ameriki pomožno akcijo med ameriškimi Slovenci za našo staro domovino. Ta odbor je vez med našimi organizacijami in med ameriškim Rdečim križem ali med kako drugo zakonito in odgovorno ustanovo, s katero bodo naše zveze potrebne. Odbor lahko sodeluje tudi z enakima odboroma Hrvatov in Srbov, da bodo vse jugoslovanske narodnosti solidarne v tem oziru.

JPO, SS bo nabirala denarne prispevke ter o istih poročala v glasilih pomožne akcije. Odbor mora vestno upravljati pomožni sklad v mejah zakonitih stroškov ter odpošiljati vsote za odpomoč na določeno mesto, kakor hitro bo to mogoče, da dobijo pomoč oni, katerim je namenjena.

Odbr se mora strogo kretati v mejah humanitarne naloge in graditi mora strogo, da ga nihče ne izkoristi v kake politične ali druge namene.

Načelna izjava, napisana v teh pravilih, je v soglasju z izjavo, ki je bila sprejeta dne 19. aprila 1941 v Chicagu, Ill., ki detajlirano opisuje namen in cilj tega odbora.

Namen in sredstva

Namen slovenske sekcije J. P. O. je, da organizira po vseh slovenskih naselbinah v Ameriki lokalne odbore, ki naj se organizirajo iz krajevnih društev, pripadajočih k podpornim organizacijam, ki so včlanjene v slovenski sekciji. Vsak lokalni odbor naj povabi na sodelovanje tudi vsa samostojna podporna društva v naselbini, kakor tudi vsa kulturna, zabavna in delavska društva ali skupine, ki so pripravljene pomagati in delati v smislu načelne izjave. Lokalni odbori izvolijo svoje uradnike z ozirom na razmere in okoliščine v njih naselbini, da vodijo poslovanje: Prvič nabirajo denarne prispevke med Slovenci in drugorodci; drugič prirejajo shode, prireditve, zabave in sestanke, s katerimi pomnožijo blagajne lokalnih odborov; lokalni odbori pošiljajo nabrani denar vsaki mesec blagajniku slovenske sekcije, ki jim da za to predpisano pobotnico.

Zastopstvo v odboru

Vsaka slovenska podporna organizacija v Združenih državah ameriških izvoli ali imenuje po enega člana glavnega odbora kot člana slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora v Ameriki. Člani tega odbora ne dobivajo nobene plače iz blagajne slovenske sekcije JPO. Vsaka podporna organizacija plača iz svoje blagajne vozne stroške in dnevnice svojega zastopnika.

Odbor

Odbor JPO slovenske sekcije sestoji iz predsednika, podpredsednice, tajnika, blagajnika in direktorja publicitete; ostali člani odbora, ki niso bili izvoljeni v prejšnje urade, tvorijo nadzorni odbor. Vsaka slovenska podporna organizacija ima v tem odboru zastopnika, ki je član tega odbora, dokler ga organizacija ne odpokliče ali nadomesti.

Predsednik

Predsednik vodi vse seje slovenske sekcije JPO, katere sklicuje po potrebi s sporazumom tajnika in blagajnika ali na priporočilo ostalih članov tega odbora. Predsednik podpisuje vse denarne nakaznice in vse ostale listine, ki potrebujejo njegov podpis.

Podpredsednica

Podpredsednica nadomestuje predsednika ob njegovi odsotnosti ter izvršuje njemu predpisane posle.

Tajnik

Tajnik vodi vso korespondenco z lokalnimi odbori in posamezniki; izdaja poslovnice lokalnim odborom, katere pa morajo biti podpisane od predsednika, tajnika in blagajnika. Od blagajnika sprejema pobotnice o prejetem denarju, kakor tudi poročila o vseh izdatkih; sestavlja mesečna poročila o dohodkih in izdatkih ter ista priobčuje v glasilih slovenskih podpornih organizacij in vseh drugih slovenskih časopisih, ako hočejo ista priobčiti. Z blagajnikom sestavlja mesečno poročilo na državno tajništvo v Washingtonu, D. C. Poleg tega upravlja vsa druga dela, ki spadajo v njegovo področje. Tajnik podpisuje vse denarne nakaznice in vse listine, ki zahtevajo njegov podpis.

Blagajnik

Blagajnik prejema denar od lokalnih odborov in posameznikov, zakar vedno izda pobotnico v triplikatu. Originalno pobotnico dobi pošiljatelj, prvo kopijo pobotnice dobi tajnik slovenske sekcije, a druga kopija ostane pri blagajniku. Ves denar nalaga na ime slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora v Ameriki na bankah, ki imajo federalno zavarovalnino. Vsa izplačila mora nakazati le s podpisi predsednika, tajnika in blagajnika. Blagajnik mora položiti varščino, kakršno mu določi odbor od časa do časa, premija varščine se izplača iz blagajne slovenske sekcije. Podpisuje vse listine, ki zahtevajo njegov podpis.

Direktor publicitete

Direktor publicitete obvešča slovensko časopisje v Ameriki o zaključkih in sprejetih sklepih slovenske sekcije Jugoslovanskega pomožnega odbora v Ameriki. Poleg tega vodi potrebno oglaševanje pomožne akcije z napisanimi izjavami, članki in razpravami, ki so potrebne od časa do časa. Apelira na urednike slovenskega časopisja, kakor tudi na posameznike, da pišejo in agitirajo, bodrijo in apelirajo na naše Slovence in drugorodce, da prispevajo v sklad slovenske sekcije JPO. Njegova dolžnost je tudi, da v javnosti brani JPO-SS v slučaju napada nanj.

Nadzorniki

Nadzorniki nadzorujejo poslovanje tega odbora. Vsakih šest mesecev gotovo pregledajo knjige tajnika in blagajnika ter o vsakem pregledu poročajo seji slovenske sekcije JPO, nakar o svojem pregledovanju poročajo v slovenskih listih. Ako potreba zahteva, ali če zahteva pregled knjig odbor slovenske sekcije pred potekom šestih mesecev, potem so dolžni, da knjige takoj pregledajo.

Razpustitev odbora

Kadar bo po mnenju večine članov tega odbora razvidno in priporočljivo, da ni treba več vzdrževati započete pomožne akcije JPO, SS, in da je bil nabrani denar izročen onim, za katere se je nabiral po nalogi sprejete chicaške izjave, potem se odbor razpusti, a knjige in korespondenca tega odbora pa naj se pošlje obstoječemu narodnemu muzeju v Sloveniji v trajen spomin na slovenske izseljence v Ameriki.

Dodatek

Ta pravila se lahko od časa do časa korigirajo, amendirajo ali spremenijo, kot bodo to zahtevale potrebe, okoliščine ali razmere.

Ta pravila so bila sprejeta 19. avgusta 1941.

—o—

Moj obisk v Kanadi

Po šest in dvajsetih letih mojega bivanja tukaj v naši priljubljeni deželi Ameriki sem se namenil vzeti letne počitnice, da grem malo pogledat po svetu in si tako poiščem malo razvedrila. Tako sem se namenil, da grem na obisk k mojemu bratu Alojziju, ki živi v daljni Severni Kanadi v provinci Quebec.

Na dan 31. julija sem se podal na pot. Ko sem zavozil proti mestu Buffalo, sem bil že radoveden, kaj neki bom tam videl novega, pa ni bilo ravno veliko zanimivosti zame tukaj. Hrepenel sem le naprej, da čim prej pridem do svojega brata. Odpeljali smo se dalje proti mestu Toronto.

To mesto je središče velike industrije. Okolica mesta je zelo lepa. Videti je prostrane poljane rodovitne zemlje velikih in malih posestnikov. Krasna polja so to. Res je nekaj lepega videti vse to. Iz Toronto sem se odpeljal v North Bay, ki leži ob krasnih kanadskih jezerih, od tu pa smo se odpeljali na postajo Swastika. To je indijansko ime, ki je v resnici ostalo od Indijancev.

Po malem oddihu smo se odpeljali proti tako željno pričakovanemu mestu Norando. Že sem v duhu govoril s svojim bratom, čeprav sem bil še 60 milj oddaljen od tega mesta. Že smo bili skoro na mestu, ko nam sprevodnik naznani postajo Rouyan in že sem ga vprašal, kje je potem mesto Norando. Prijazno mi je povedal, da je prihodnja in zadnja postaja.

Ozrem se skozi okno in že zagledam visoke dimnike in ravno v istem trenutku pa tudi zaslišim glas sprevodnika, ki je naznanjal prihodnjo postajo — Norando. Naprej tako nisem mogel več, ker je bila to zadnja postaja in nazaj pa tudi nisem hotel. Izstopil sem in šel iskat mojega ljubljenega brata.

Ko sem stopal proti hiši, kjer on stanuje, so mi pričele solze zalivati oči samega veselja, da bom po tolikih letih zopet videl brata. Srečala sva se na stopnicah verande, podala sva si roke in se v bratskem objemu poljubila. Videti brata po šest in dvajsetih letih je tudi nekaj, v srcu in duši je nekakšna vez, ki je ni moči na svetu, da bi je mogla pretrgati v tistem hipu.

Pozneje smo se razgovarjali z bratom in prijatelji o tamkajšnjih razmerah in delu in sploh o okoliščinah v katerih žive. Kar se tiče dela, bom prav na kratko napisal. Delajo skoro vsi v rudokopu, kjer se koplje bakrena ruda in zlato globoko pod zemljo. Rovi vodijo do tisoč čevljev in več v globino in še vedno globlje kopljejo. Ko rudo speljejo ven, gre ta naravnost v topilnico, ki se nahaja tik ob rudokopu, a tu pa ne jemljejo kovine ven, ampak pošiljajo rudo od tu še naprej po železnici v mesto Toronto in tam šele poberejo zlato iz bakra.

....To je vse kar vam morem povedati o rudokopu. Prav iz srca sem si želel ogledati rudnik, a ni bilo dovoljeno in to pač vsak ve zakaj ne dovolijo vstopa. Povem vam, dragi rojaki, da je veliko naših bratov, ki si služijo svoj kruh s trdim delom in tudi nevarnim, kajti vsi naši rojaki tam delajo v rudokopu najtežja dela, ki si jih morete predstavljati. Prednost pri delu si lastijo Francozi, ki prebivajo v tisti okolici.

Je pa tam veliko naših slovenskih družin, ki imajo svoje lastne domove. Je pa zopet tam veliko naših rojakov, ki so pustili v domovini svoje družine in odšli s trebuhom za kruhom na tuje, da bi kaj prislužili in pomagali svojcem domov. Marsikateri si je mislil, da gre za zaslužkom le za kratko dobo, a čas hitro beži in tako minevajo tedni, meseci in leta, pa nimajo ti rojaki drugega kot žalostne spomine. Da, hudo je tako živeti!

Nič kaj prijetno ni zanje, ko so možje tukaj in doma pa je ostala ljubljena družina, da pa to gorje lažje pozabijo, si pa priredijo malo zabave ob nedeljah. Takoj prvo nedeljo, ko sem bil tam, smo šli na farme tamkajšnjega rojaka Dolinarja in ravno tako zopet drugo nedeljo. Tam smo pekli janjce in prašičke, pa tudi krvavih klobas se ni manjkalo in to je nekaj posebnega v poletnem času. Kar čudil sem se tudi temu, da sem vse okrog slišal samo slovensko govoriti. Majhen deček, sinko Mr. Dolinarja, je bil med n[...] sem ga povpraševal, kako [...] na farmah, kaj imajo in [...] delajo. Tako lepo mi je o[...] jal in v pristni slovens[...] sem ga moral res pohva[...] zdrav fantek in ne pozn[...] venskega jezika, poslu[...] in mater, da jima boš [...] na stara leta.

Tukaj sem vam malo p[...] kar sem videl, a imam p[...] kaj drugega na srcu. V[...] mi je pa bilo težko v [...] sem poslušal pogovor [...] šnjih rojakov, ki se je v[...] kal le krog domačih [...] morja in katere že vsak [...] ka zopet videti. Iz ra[...] sem posnel, kako težko [...] jejo naši tamkajšnji roj[...] sebno oni, ki imajo druž[...] ri domovini, trenutka, [...] zopet mogli vrniti k sv[...] gim. Da, marsikateri im[...] bi bil gotovo že doma, d[...] zastavila pot ta vojna v[...] kdaj bo že posijalo sonc[...] vam izpolnilo srčne želj[...] mo, da ni več daleč ta [...]

Veliko bi še lahko n[...] naj za enkrat zadostuje. [...] še ob drugi priliki kaj [...]

Dragi brat in vsi Tv[...] ji prijatelji, vsem sk[...] pošiljam bratske in pr[...] pozdrave kakor tudi [...] moje družine. Zahval[...] vam za vso gostoljubno[...] strežbo za časa mojega [...] med vami. Ostanite si v[...] bri in zvesti prijatelji. [...] vas bom ohranil v lepe[...] nu do konca mojega [...] Pozdrav vam hvaležni [...] prijatelj,

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA

Druga in zaključna strelska tekma Slovenske lovske zveze se je vršila na strelišču Euclid Rifle kluba. Te tekme so se udeležili vsi trije klubi spadajoči pod njeno okrilje.

Pričetek tekme se je bil nekoliko zavlekel, dasi so bili vsi fantje od vse treh klubov točno na mestu. Opaziti je bilo precej dobre volje med fanti, čeprav ni več takega razpoloženja kot je bilo nekdaj ob takih prilikah. Kaj je temu vzrok, ne vem.

Vodstvo tekme je imel v rokah naš vsem poznani, neutrudljivi delavec in športnik J. Lekšan. Najbolj sta pokazala svojo zmožnost v tej tekmi Euclid Rifle klub in Slovenski lovski klub iz Barbertona, ko je Euclid Rifle klub premagal barbertonske fante v prvi bitki.

Ker pa pravila naše zveze zahtevajo, da mora dotični klub, ki hoče biti zmagovalec za tekoče leto, iziti na vseh streliščih kot zmagovalec, zato se je vršila ponovna tekma med obema kluboma za posest zvezine zastave. Iz te druge tekme pa je zopet izšel kot zmagovalec Slovenski lovski klub Barberton, kakor je bilo že pričakovati, kajti ti fantje streljajo z vso dovršenostjo, ki se jo more pričakovati od poslušnih strelcev.

Klubi so streljali kot sledi:

Euclid Rifle klub:

1.	Mandel	17
	Baraga	17
	Sepic	17
	Sober	19
	Kramer	20
		90
2.	Korman	13
	Zupec	19
	Kotnik	16
	Kastelic	17
	Dolenc	18
		83

Skupaj 173 točk.

Barberton:

1.	Grbec	20
	Murn	19
	Blažič	19
	Opeka	18
	Petrich	[illegible]
2.	Gradišar	[illegible]
	Lukešič	[illegible]
	Cic	[illegible]
	Udovič, ml.	[illegible]
	Turšič	[illegible]

Skupaj 169 točk.

Rainbow:

1.	Fortuna	[illegible]
	Glavic	[illegible]
	Rangus	[illegible]
	Schulz	[illegible]
	Zrimšek	[illegible]
2.	Zajc	[illegible]
	Krapaj	[illegible]
	Grimšek	[illegible]
	Lovec S.	[illegible]
	Lovec K.	[illegible]

Skupaj 120 točk.

Ponovna tekma m[...] Rifle klubom in Slove[...] skim klubom Barber[...] padla sledeče:

Euclid:

1.	Mandel	[illegible]
	Baraga	[illegible]
	Sepic	[illegible]
	Sober	[illegible]
	Kramer	[illegible]
2.	Kotnik	[illegible]
	Zupec	[illegible]
	Korman	[illegible]
	Kastelic	[illegible]
	Dolenc	[illegible]

Skupaj 175 točk.

Barberton:

1.	Gerbec	[illegible]
	Murn	[illegible]
	Blažič	[illegible]
	Opeka	[illegible]
	Petrich	[illegible]
2.	Gradišar	[illegible]
	Lukežič	[illegible]

(Dalje na 3 stran[...])

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

sem se več utegnil zmeniti
jo.
duini so se nam približali
i sto korakov, obstali so in
gledali. Stali smo, ne da
posebej pomenili, za dvaj-
korakov vsaksebi, jaz na
pri ženski in otroku, Win-
na levi, Emery pa na des-
Konji so stali za nami.
duini so bili slabo oborože-
olge arabske puške na kres
meli, orožje prastarega us-
, ki so z njim kvečjemu
jno zadeli, dva pa sta bila
žena samo s kopjem. Le
vi konji so bili zelo dobri.
oda se mi jih je zdelo. Za-
m iznova naročil tovariše-

e streljajta na konje, ško-
ih je! Jezdecem v noge ali
e! Nič ne de, če pocedijo
kapljic krvi, ti morilci!"
ell —! Se bo točno zgodi-
je dejal Emery. Slonel je
oji nezmotljivi puški in
zrl sovražniku naproti.
uini se niso upali blizu.
etovali so se, včasi nam je
na uho vzklik čudenja ali
em je kateri zaklical, naj
mo bliže. Niso pričakova-
bodo koga našli sredi di-
puščave, prišli so najbrž
, ali je ženska že mrtva.
mirno in samozavestno ob-
je jim je bilo čisto neraz-
vo.
ibali so. Da smo beduini,
pred toliko premočjo go-
e davno zbežali, so si mi-
ali pa bi bili zajahali, da
vsak trenutek zbežimo.
nje so menda ugotovili,
poznamo in da smo mo-
celo njihovi prijatelji.
nas še nikdar niso vide-
Vsekakor se jim je zde-
ar zelo čudna.
kajna in ogledovanja jim
o končno le dovolj, črno-
poveljnik je pognal ko-
a nekaj korakov bliže in
avil:
-selam alekum, ja ihwa-
Mir z vami, moje bratje

muslimane nas je imel—!
avoverni musliman nam-
ikdar ne bo pozdravil "ne-
ka" z "Es-selam alek!" —
teboj —, da, celo never-
, nemuslimanom, je pre-
ano pozdraviti muslima-
temi besedami. Za tujca
mohamedana ima musli-
e kratek selam, ki ga na-
skrajša v malomarni sal-

atko sem odzdravil:
al — al —!"
akim pozdravom pove be-
da mu srečanje ni ljubo,
mara navezati prijatelj-
pogovora. Kar žaljiv je
krajšan pozdrav.
bradati se je naredil, kot
čul žalitve. Prijazno je
al:
ef sahhatak — Kako se
iš —?"
ato sem odgovoril:
nte eš biddak —? Min inte
aj hočeš —? Kdo si —?"
je odurne besede so seve-
asprotovale vsem pojmom
talske vljudnosti.
oj je zgrabil za puško in se
i:
ako se drzneš govoriti —?
pišel z drugega konca sve-
a ne veš, kako se je treba
sati —?
di, da sem Farad el-As-
, vrhovni šejh rodu Uled
, vedi tudi, da stojiš na
zemlji! Nisi nas vprašal
oljenja, ali smeš potovati
našem svetu, davek boš pla-
"
Koliko?"
sto tunizijskih piastrov in
najst karubov za moža."
o našem bi bilo to sedem sto
arjev za osebo. Drago so nas
di!
vignil sem puško v odgovor
jo položil na levi podla-
S to kretnjo sem povedal,

da nič ne dam.

"Pridi si po nje!"

Porogljivo se je nasmejal.

"Tvoj gobec je velik ko gobec nilskega konja, tvoji možgani kobilice!

Kako ti je ime in kako je ime tvojima spremljevalcema? Odkod ste? Česa iščete tod? Kaj je vaš poklic? Ali so imeli vaši očetje imena, ki jih svet še ni pozabil?"

Tudi njegove besede so pomenile grdo žalitev, vsaj po pojmovanju orientalca, ki je ponosen na dolgo vrsto svojih prednikov.

Vrnil sem mu milo za drago.

"Menda si si omočil jezik v kamelje blato, da ti govori take smrdljive besede!

Vedi, kdo smo! Jaz sem Kara ben Nemsi iz dežele Almanov, moj prijatelj tamle na desni je slavni Behluwan bej iz dežele Inglisov, in onile na levi je Winnetou el-harbi wa-nasir, vrhovni poglavar vseh Apačev v slavni deželi Amerika. Vajeni smo plačevati morilcem s kroglami, ne pa z denarjem.

Ponavljam, če bi rad imel denar, pridi si sam po njega!"

Spet se je porogljivo nasmejal.

"Tvoj razum je še manjši, nego sem mislil. Štirinajst močnih pogumnih ljudi nas je, vas pa je troje —! Vsak izmed vas bi bil trikrat ubit, preden bi ubil le enega samega od naših!"

"Poskusite! Niti trideset korakov daleč ne pridete, pa vas bodo požrle naše krogle."

Vsa četa se je zakrohotala.

Nikar ne mislite, da sem se hotel bahati!

Beduin je prav tak, kakor so bili stari grški borci. Boj začenja z jezikom, sam sebe poveličuje in hvali, nasprotnika pa zasmehuje. Pri čemer seveda ne štedi s pestrimi izrazi neizčrpnega arabskega jezika, ki je kakor ustvarjen za jezične dvoboje.

Nisem se torej bahal, le beduine sem posnemal in se prilagodil njihovim šegam. Da tega nisem storil, bi si bili še mislili, da mi je strah zaprl usta.

Zato me tudi njihov krohot ni prav nič motil, spadal je k stvari kakor ocvirki na žgance.

Ko so se do sitega nasmejali, je šejh iznova začel:

"O morilcih si govoril prejle. Koga si s to besedo mislil?"

"Vas seveda!"

"Mi da bi bili morilci —? Dokaži, pes!"

"Pes" je tudi pri beduinih huda žalitev. Pa mirno sem mu povedal:

"Za tistega 'psa' te bom kaznoval, kakor resnično tukaj stojim, in še preden boš zmolil svoj selat-el-'iša — večerno molitev —. Zapomni si dobro moje besede!

In morilci ste, ponavljam! Ali niste umorili starčka, ki njegovi ostanki tule ležijo?"

"Tisto ni umor ampak maščevanje."

"In tole slabotno žensko ste zakopali v pesek! Starčka in ženske ste s lotili, ker se ne moreta braniti —. Strahopetneži ste! Nas pa si ne upate napasti!"

Spet so se zakrohotali in šejh se je oglasil:

"Pa vi pridite bliže in nam pokažite svoj pogum, vi šakali, vi sinovi in vnuki šakalov! Pa saj si ne upate priti, bojite se, da bi vas požrli!

Ampak če pridemo mi, bodete planili v beg od strahu kakor psi, ki so bili tepeni!"

"Sami pridite prej! Petkrat več vas je ko nas, petkrat manj poguma vam je treba za napad. Praviš, da bomo planili v beg. Povem ti, še vi bi radi bežali, pa ne bodete mogli! Nobeden nam ne bo ušel.

(Dalje prihodnjič)

SLOVENSKA LOVSKA ZVEZA

(Nadaljevanje z 2 strani)

Cic	13
Udovic, ml.	21
Turšič	21
	89

Skupaj 189 točk.

Torej, kakor je razvidno iz zgornjih podatkov je zopet zmagovalec Slovenski lovski klub Barberton. Fantje naj sprejmejo naše čestitke. Enako lepa hvala vsem fantom in njih kuharicam za tako fino in točno postrežbo. Lovski pozdrav,

Fred Krečič, tajnik.

—o—

Dogodek s potovanja

Stavbenik, ki je imel najdaljši vrat in najboljše oči, je prvi zagledal minarete Odrina. Z resne strani je Vardar donašal zelene vode v umazano Marico, po kateri so študent, časnikar in stavbenik poganjali dva gumijasta čolna. Mrzel veter, ki je vel od morja sem, je povzročal velike valove. Vsakemu inozemcu, ki nima turškega vizuma, je prepovedano stopiti v Odrin. A kar prvi prepoveduje, temu se drugi ne pokorava zmeraj. Časnikar je bil teh misli, da bi bilo bolj pripravno, če bi taborili na turški strani in bi odondod neopazno prišli v mesto. A druga dva sta tvorila večino za grški breg.

Zavoljo tega je stala čez pol ure v grškem gozdu samih brestov od sonca obeljena hišica, točno pol kilometra pred mostom čez Marico, in časnikar je spoznal v njej obmejno stražnico.

Študent je imel mrzlico in povišano vročino in je dejal, da bo mogoče v sanjah videl Odrin. Zato sta onadva imela prosto.

Stavbenik se je jako hudoval na turško stavbarstvo, ki se je večidel prikazovalo v bednih, lesenih vilah. Medtem ko je izrazil bojazen, da bi po kakem požaru ne ostalo od Odrina nič drugega ko pet kilogramov žebljev in nekaj železnih mostovžev, je pa časnikar preudarjal, ali je kaka debelušna Turkinja vredna štirih vrstic v časopisu. Šla sta v copatah v dve mošeji, pozvedela sta pri grškem menjalcu, v kakšnem razmerju sta si bolgarski lev in grška drahma, ne da bi sklenila kake kupčije. Potepala sta se po zveriženih ulicah, ne da bi se bila česa pametnega domislila ali kaj nespametnega doživela, a ko sta prišla nazaj, se je bilo vendarle nekaj zgodilo.

Neki debeluhar z rumenim balonskim kolesom, avtovim trobilom in avtovskimi naočniki, v modrem trenčkotu s kapuco je toliko časa trobil, dokler se ni študent izluščil iz spalne vreče in bil nared. Debeluhar je gladko govoril francosko, pojasnil je zadevo, češ da je grški breg prav tako turški, da je tukaj tako rekoč sredi Turčije; bivanje tu je pa dovoljeno samo Turkom in inozemcem s turškim vizumom. In — (z ukazovalnim poudarskom!) — če ne bo tale stavba do jutri izginila, bo treba plačati dvojno vizumsko pristojbino!

Zaradi takšne resne novice je ugasnila petrolejska leščerba. Stavbenik je imel hude sanje o izgubi z zamenjavo denarja, študent je sedel na stolu, ki se je odvijal visoko v nebo, in časnikar se je stokrat priklonil navdušenemu občinstvu v gledališču, kjer so vzklikali njegovi papirnati drami.

Drugo jutro je debeluhar zasačil stavbenika in časnikarja, ko sta izstopila iz menjalnice, in ju je izročil bližnjemu stražniku. Tako sta ta dva spoznala mestno policijsko načelstvo in njegovega načelnika. Ker sta se zaradi varčevanja trdovratno branila, da bi si dala napraviti vizum, so ju dve debeli uri pustili stati na hodniku, dokler niso stavbenika poslali po potni list študenta. Medtem je časnikarja doletela čast sprejema pri načelniku.

To je bil odličen gospod krog petdesetih let, ki je samo šepetal in ki si je dal obračati liste uradnih zapisnikov, saj je v eni roki držal cigareto, z drugo pa se je poigraval z verižico pri uri. Vsi stražniki so se mu globokó priklanjali in so imeli gumijaste pete. Načelnik se je ponižal, da je poslušal dolgovezno pripovedovanje v francoski latovščini, ki jo je obtoženec lomil, in mu je zdaj pa zdaj s kako besedo pomagal. Vendar ga je odpustil brez kakega pojasnila. Stavbenik je prinesel potni list študenta, in debeluhar od prej ju je poklical k sebi in jima vljudno in mrzlo povedal, da sta do treh prosta. Potem pa da naj prideta po potne liste.

Medtem je stal študent, zavit v kopalne plašče vseh treh, v brestovem, sedaj turškem gozdiču. Slednjič sta onadva prišla, in stavbenik je po šest — do osemkratnem poskušanju slednjič le zakuril in ozonegavil nekakšen vroč čaj. Ob določeni uri sta časnikar, in zdaj še študent, vstopila v policijsko poslopje, da bi dobila potne liste in oprostilno razsodbo.

Policijski načelnik si je dal ponoviti zgodbo o pregrehi, govoril je o dovoljenju prehoda čez Marico in ju je pustil na turški, po moderno predelani zofi, čakati na končno obsodbo. Čez eno uro sta oba v spremstvu krivonogega služabnika pravice zapustila Odrin. Kolikoršse je dalo razumeti, jim je bilo dovoljeno peljati se po vodi do grško-turške meje, da jim bodo ondi vrnili potne liste. Spremstvo, sestoječe iz seržanta in treh zastopnikov skromnega vojaškega stanu, je dobilo pismeno navodilo policijskega načelnika.

Na vso moč, kolikor je le bilo vroče krvi v teh treh, so se upirali takšni odredbi. Stavbenik je skušal seržantu pojasniti, da je reka piltva in naglotekoča in da bo gnala čolne brez dvoma kar navzdol. Seržant sicer ni razumel te prevare, vendar ga je njegova vojaška naloga že tako in tako oprostila vsakršnih lastnih misli. Slednjič je vsem trem zaukazal, da naj nesejo čolne ob reki navzgor. Časnikar je izbruhnil v teatralične c'lest impossible (nemogoče!), in študent se je molče usedel na breg. Nato je seržant prijel časnikarja za roko in je, ne da bi tratil besed, odšel z njim skozi gozdič brestov v vojaško taborišče in je svojim ljudem ukazal, naj nanosijo grozdja, mesa in pečenega krompirja.

Ker je pa časnikar pri priči izgubil glavo, je vzel največje kose mesa in grozde, pri čemer se je seržant tako zadovoljno smehljal, da je časnikarju šla otroška misel skozi možgane, češ, ali ga hočejo zastrupiti?

Nenadoma je začel seržant telefonirati. Napravil je 20 do 30 obratov in je zatulil zdaj v govorilo zdaj v slušalko tri minute dolgo, da je šlo skozi ušesa: "Alo! Alo! Alo! Efendi! Efendi!" Časnikrja je že mrzlo spreletavalo.

Naslednja seržantova odredba je bila ta ,da naj odnesejo čolne na kolodvor, ki je bil koj zraven. Pri tem je neki vojak izsledil stavbenikove škornje in jih po tihem in skrivši porinil pod grm, kjer jih je časnikar prav tako molče spet odvzel.

Ko se je ponočni ekspresni vlak ustavil v Odrinu, so videli potniki tri mlade ljudi v kopalnih plaščih, kako so razdevali svoje čolne in jih tlačili v nahrbtnike in torbe. To opravilo so izvajali tako natančno, kot še nikoli. Ko so bili slednjič gotovi, ni bilo nobenega izvoščka več, ki bi jih bil odpeljal do meje, kakor je ukazovala postava. In ko je neki majhen, molčljiv uradnik spalnega vagona, ki se je že koj od prihoda vlaka kot francoski tolmač trudil za povoljno razrešitev te zadeve, vendarle še nekje iztaknil izvoščka, so oni trije izjavili, da nimajo denarja.

Ker ni imelo povelje o takih zadržkih nobenih navodil, sta seržant in uradnik spalnega vagona povabila vse tri na čaj. Zraven so kadili turške cigarete. Uradnik je bil jako radoveden in je vrtal vanje z vprašanji, dokler jih ni obšla dremavica. Seržant jih je vzel s seboj in jim odkazal vojaške postelje. To noč je sleherni od teh treh stlačil svoj denar v nogavice, ki je bil vanje obut.

Prihodnje jutro seržant ni bil dobre volje, uradnik pa ni bil naspan. Na vsako vprašanje in na vsak predlog je odgovoril z orientsko natančnostjo, da policijski načelnik nima zdaj nobene besede več, in da je za vse le seržant odgovoren. In seržant je kratko in malo ustavil izvoščka, določil je kar ceno 120 piastrov, od katerih jih je 80 kar precej dal v svoj žep, in mladeniči so se s seržantom odpeljali z gugajočo se kočijo v presončeno jutro, v katerem so se minareti Odrina pravljično lesketali. Bili so celo dobre volje, in študent je izjavil, da vendarle niso zastonj izdali denarja.

Na meji, ki so jo potegnili med grško obmejno stražnico in turškimi vojaškimi šotori, je kočija obstala. Najprej so ti trije mladeniči sedeli od devetih do dvanajstih na svoji prtljagi in so si preganjali čas z domnevami o prihodnjih dogodkih. Ko je sonce stalo najvišje, je prišel nekakšen grški podčastnik v taborišče in je izjavil, da on ni za to pristojen, a je napovedal za ob dveh popoldne prihod dveh grških častnikov.

Na tistem mestu ni bilo nobene železnice in nobene Marice ,niti ne vasi. Ure so leno in zgoščeno minevale, in pripekajoče sonce je vsem trem strahotno palilo živce, ker so morali — namesto da bi pluli po Marici — sedeti kot civilisti manjvrednih okolnosti s tri stoti težko prtljago ob cestnem jarku. Ko je bilo štiri popoldne, se je pojavilo grško odposlanstvo. Mali turški efendi, ki ga je bil vendarle dosegel eden od neštetih telefonskih klicev, je vodil razpravo, pri kateri so Grki obžalovali, da navzlic vizumu ne morejo dovoliti vstopa v mesto. Očividno je prehod čez mejo na takem kraju in še v družbi turške pehote vzbujal njih nezaupanje.

Nastrojenje mladeničev je zdrknilo globoko pod ničlo. S kruljenjem v želodcu so postopali krog turške kuhinje, ki se je iz nje širil ljubeznivi vonj fižolove juhe. A oni so dobili le mlačno vodo za britje.

Časnikar se je uro dolgo mazal z milom, študent si je pomotoma dvakrat umil zobe, a stavbenik je s skrhanimi škarjami tako dolgo obdeloval svoje nohte, dokler ni izginil beli rob.

(Dalje prihodnjič)

—o—

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Angleški ministerski predsednik, Winston Churchill, si ogleduje v Ameriki izdelan lahki tank "M-3," ki je dospel v Anglijo. Čim bolj se bodo zavrtela kolesja v naših tovarnah tem več takih tankov bo poslanih v Anglijo in Severno Afriko.

V vseh vojaških taboriščih so postavljene tudi kapele, v katerih vojaki lahko vrše svoje verske dolžnosti. Vseh teh kapel je 555 po raznih vojaških taboriščih. Gornja slika je bila posneta v Fort Meyer, Va., kjer preiskušajo nove električne cerkvene orglje.

MALI OGLASI

Delo dobi

Išče se ženska za delo v kuhinji ob petkih in sobotah zvečer. Zelo lahko delo. Vprašajte na 747 E. 185. St. (201)

Sobe se išče

Zakonski par išče dve opremljeni sobi v okolici St. Clair Ave. in 62. cesta. Kdor ima kaj pripravnega, naj pusti naslov v uradu tega lista. (201)

V najem

Odda se trgovski prostor in štiri sobe v slovenski naselbini na 16000 Waterloo Rd. Ključ se dobi zgorej, zadej ali pa pokličite ENdicott 4756. (201)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje, obstoječe iz treh sob; nahaja se zgorej, spredaj na 41. cesti. Vprašajte na 1553 E. 41. St. (101)

Soba se odda

Opremljena soba se odda poštenemu moškemu ali ženski. Vprašajte na 1205 E. 60. St. (200)

Stanovanje se odda

Odda se stanovanje, obstoječe iz 4 sob in kopalnice. Vprašajte pri Mrs. Strnad, 1315 E. 53. St. (199)

Išče se žensko

Išče se mlajše dekle ali pa starejšo žensko za hišna opravila. Dober dom. Plača po dogovoru. Vprašajte na 956 E. 185. St., telefon IVanhoe 7330. (x)

Ako iščete

dobrega popravljalca za vaše čevlje, pridite k nam. Vedno prvovrstno delo. Popravljamo stare čevlje ter imamo polno zalogo finih, novih moških čevljev. Cene zmerne.

FRANK MARZLIKAR
16131 St. Clair Ave.
(Tues, x)

Oblak Furniture Co.
TRGOVINA S POHIŠTVOM
Pohištvo in vse potrebščine za dom
6612 ST. CLAIR AVE.
HEnderson 2978

Zavarujte hišo!

Zavarujemo vam vašo hišo ali pohištvo, pa tudi vaš avto. Zanesljiva postrežba.

John Prisel
15908 Parkgrove Ave.
KE 1934 KE 2473-R
(Fri. Tues., Sept. 16)

TROJKA

DR. FRANC DETELA

Nekoliko poparjen je bil doktorand Čuk, ko se mu je zahvaljevala Irma za njegovo prijaznost in se veselila, da ju nihče ni opazil.

"In zdaj pojdiva poiskat drugih," ga je vabila, "da ne bo nihče nič sumil."

Svetlo je pogledal Radivoj pri mizi po obrazih, če bi se spoznal na njih kak sum. Vsi so se držali modro. Irma je začela pripovedovati kako prijetno se je sprehajala z gospodom doktorandom, in gospa je sprožila zanimiv razgovor, ki je budil mnogo smeha. "Precej preveč in nepotrebnega," se je dozdevalo Radivoju, ki je postajal čim dalje bolj razmišljen. Izgovarjal se je, da se je prehladil, da ga boli glava, in obžaloval, da se ne more drugega dne udeležiti lova. Šel je in rešil družbo mučnega zadržavanja in zatajevanja.

Prvikrat ta večer, odkar je bil na počitnicah, je legel Radivoj v pošteljo nejevoljen in pobit, dasi mu je ponos branil slutiti, kako odsoten zabava Majerjevo družbo.

Zarana drugega dne pa je hitel Vladimir s puško na rami proti vasi. Nekaj streljajev od prvih hiš mu pride naproti Radivoj z dežnikom, v potni obleki.

"Kam tako zgodaj?" se začudi Vladimir s porednim smehom na ustih.

"Kakor vidiš, na pot. Dobro se imej!"

"Izostaneš dalje časa?"

"Kakor kane. Najprej grem v Kostanjevico in potem v Novo mesto dramit narodne zaspance."

"Kaj pa bo počela nevesta?"

Radivoj je vzel počasi viržinko iz cigarnice, jo prižgal in puhnil nekajkrat dim predse.

"Čakaj, brate, da te spremim nekaj korakov," je dejal, stopil k Vladimirju in ga prijel pod pazduho. Zaupno mu je potem odkril, da si morebiti še premisli to zadevo.

"Kaj praviš!"

"Morebiti, morebiti ne. Prostost, dragi moj, je le prostost. Takrat jo človek prav ceni, kadar je v nevarnosti, da jo izgubi. Jaz še ne vem, če sem ustvarjen, da bi prenašal zakonski jarem po Gorenji vasi."

"Pa bi se preselil v Ljubljano, kjer ti ne odide imenitna vloga."

"Vidiš, brate, baš to je punctum saliens. Stvar je namreč ta — med nama rečeno!"

"To se razume."

"Kot previden človek ne kupim mačka v žaklju. Treba je bilo malo pobrskati po nazorih morebitnega gospoda tasta in tašče 'in spe,' ali če hočeš 'in metu.' Ali mi verjameš, da pričakujeta oba, da se bo kisal zet med dolenjskimi kmeti in kupčeval z žitom in lesom? Človek bi moral zatajiti prošlost in se odreči bodočnosti, odreči življenju za narod. Vražje mičen razgled! To ti povem, da na takem razpotju še nisem stal svoj živ dan. Ali naj se odrečem nevesti ali bodočnosti?"

"Jaz bi menil, da bodočnosti; kakšna je nevesta, to veš; kakšna bodočnost, pa ne."

"Misliš? Stvar je resna, vredna premisleka. Zato tudi ostavljam za nekaj dni ta nevarni kraj in hočem trezno pretehtati izgubo in dobiček. Počasi sklepati, hitro vršiti, to je moje načelo."

"Ali te še ne veže nobena beseda?"

"Mene nobena. Jaz nisem neskušen mladič. Kdor hoče ujeti mene, ta mora nastaviti fino zanko. Take kočljive reči napeljem jaz vedno tako, da se zareče kdo drugi; jaz si varujem prostost."

"Ti si star lisjak."

Radivoj je nekoliko pomolčal, kakor bi premišljeval, če meni prijatelj lisjaka s kislim grozdjem. Vladimir, ki je to slutil, se je zasmejal in začel ga rahlo oštevati, da pač ne ravna lepo z gospodično Irmo, kateri je že morebiti zmešal glavo.

"Sentimentalen jaz nisem bil nikdar," je zmignil Radivoj z rameni. "Mislim, da ona tudi ni. Navadno se pomirijo ženske prej, nego si laska naša samoljubnost. A ker je bolje za oba, da sva nekoliko manj skupaj, zato se umikam za nekaj dni."

"Kar peš?"

"Voza nisem dobil; mobiliziral sem peštvo. Zdrav!" Stisnil mu je roko, se obrnil in zapel polglasno:

Kdor ni za boljšo rabo,
naj var'je dom in babo!

Vladimir pa je nadaljeval dobre volje, čudeč se Radivojevi smelosti, pot proti Mlaki.

Pred gradičem je stal že voz napežen; lovci pa so se krepčali v veži s prigrizkom in žganimi pijačami.

"Gospod doktor!" je kričal Majer v popolni lovski opravi, v škornjih čez kolena, v tirolskem jupiču, štajerskem klobuku z gamsovo brado in ruševčevim perjem, "koga ste srečali najprej, samca ali samico?"

"Premalo sem lovca," se je smejal Vladimir, "da bi se smel držati lovske vere. Sicer bi moral biti prav zadovoljen. Srečal sem gospoda doktoranda Čuka prvega."

"Ta je za sedem starih bab; ne bo sreče, gospod doktor. Jaz sem bil naročil sinoči Edvarda, naj me pride klicat, a je zaspal. Zbudila me je dekla; smola bo."

"Papa, to ti je samo izgovor. Saj sicer tudi nič ne ustreliš," je menil Edvard in sedal spredaj na voz, češ da bo on vozil. Vladimir je hotel sesti k njemu; baron pa si je nameraval osvojiti sedež zadaj pri gospodu Majerju. A ta je hitro uničil njegovo nakano in pokazal s prstom odločno na prednji prostor.

"Prijatelj, pomakni se niže, hahaha! Gospod doktor, vaš sedež je poleg mene."

Zaman se je branil Vladimir, zaman se obotavljal baron; morala sta se pokoriti ukazu.

Dobro je dela Vladimirju čast, baron pa je godrnjal med zobmi in grdo gledal predse po ravnini, zaviti v jesensko meglo, po kateri je urno drdral voz.

"Edvard, tam pri oni hruški postoj!" je dejal Majer, ko so se bili vozili dobro uro. "Tod pojde eden gor proti Poljanci, morebiti vi, gospod baron." Baron je molče prikimal. "Malo više po kolovozu pojdete vi, gospod doktor; a držati se morate na desno proti Virju, da ne zgrešite steze čez močvirje. Jaz pojdem čez Brda, in ti, Edvard, potegneš voz do Sobanta. Naroči kosilo, ob treh popoldne mora biti na mizi; a ne obvisi mi v gostilni! He, stoj!"

Baron je skočil z voza, privzdignil malo klobuk in izginil v hosti.

"Gospod doktor, ali poznate pot čez Virje proti Poljanici?" je vprašal Majer.

"Po pravici povem," je dejal Vladimir, "da nisem še hodil tod; a zašel ne bom."

"Kaj pa Brda, so vam znana?"

"Da, tam sem bil že večkrat."

"Pojdite pa vi čez Brda in jaz na Virje; zakaj človek vendar lahko zablodi, če ne pozna kraja. Edvard, počakaj, da zlezem dol!"

Vladimir se je peljal še nekaj kilometrov dalje in potem mahnil čez nizke holme proti planoti Poljanici.

Baron je bil kmalu ustrelil nekaj jerebic in urno stopal skozi nizki les in naprej po lokah, obraslih s kislo travo in ločjem. Zavil je na desno in gledal in poslušal na vse strani. Volje je bil še slabše nego po navadi.

Pod Poljanico se raztezajo na dolgo mezine, močvirna tla, kjer se ob hudi suši zemlja potrese in pomaje, če stopiš nanjo; po dežju pa se ne pride čez razen na nekaterih krajih, kjer imajo ljudje zaznamovane svoje steze.

Ko je prišel baron Berger do tega pustega kraja, je skušal naravnost prekoračiti močvirno nižino; a pri prvih korakih se mu je vdrla noga do člena; moral se je vrniti in poiskati prehodne steze, ki je bila precej daleč od tod naznačena na obeh koncih z rantami v rogovilah. Ko se je prijel baron za rogovilo, je čutil, da je mehko vsajena. Pomajal jo je, poprijel niže in izdrl iz zemlje. Šinila mu je škodoželjna misel v glavo. Prenesel je rogovilo za deset korakov više, jo zopet vsadil v zemljo in položil ranto vanjo. Ko je oprezno prekoračil mezino, je prestavil znamenje prav tako na drugi strani. "Tod naj hodi čez!" si je dejal, vrgel puško čez ramo in se obrnil navkreber po kamnitnem bregu.

Gospod Majer pa je hodil počasi, hropel glasno in si pridno brisal pot z obraza. Jezil se je, da je prepustil zložnejšo pot Vladimirju; a česa ne stori dober oče za svojo hčer! Za lov mu ni bilo mnogo. Kjer je bila lepa senca, je počil, izvlekel iz torbe prigrizka in vina in se krepčal, da bi laže hodil. Potem je zopet hodil nekaj časa, da bi laže jedel. Hoja in jed sta mu bila premenjema namen in sredstvo. Po mnogih počitkih je prišel do mezin pod Poljanico.

"Aha, tukaj je znamenje," je dejal. "Tod pojdemo. — Oha!" je zakričal, ko se mu je vdrla noga; a hitro je prestopil z drugo, da je izdrl ono. "Vraga! Ali sem zagazil?" Naredil je nekaj širokih korakov proti rogovili na drugi strani; a naenkrat se vdere do kolen. Trudil se je, da bi izdrl noge, a ni mogel; pomagal si je z rokami in se vzpenjal; a zemlja mu je uhajala pod rokami; kamor se je uprl, je naredil veliko lukunjo, ki jo je takoj zalila umazana voda. Napel je vse sile in se dvignil z rokami in nogami; toda zemlja se je vdala, da se je pogreznil do pasu. Zdaj pa ga je obšla silna groza. Lasje so se mu zježili na glavi, kri mu je izginila iz lic in začel je klicati na pomoč. Z nogami in rokami si ni upal več pomagati, ker je prestrašen čutil, da leze tem niže v tla, čim bolj se gibljе; zdelo se mu je celo, da se pri vsakem vzkliku pogreza globlje. Razprostrl je roke in držal puško pred seboj, da bi se obdržal na površju. Noge so mu drevenele v mrzlem blatu in mu budile grozni čut, da sega otrplost vedno više.

"Za božjo voljo, pomagajte!" je obupno kričal s hripavim glasom, drhteč od mraza in strahu. Porogljivo je odmeval jek iz daljave čez pusto, mrzlo, zlobno loko, koder je med visokimi šopi zelenega ločja sililo iz zemlje začrnelo mahovje, kakor kosi razdrapanega mrtvaškega prta na samotnem, zapuščenem pokopališču. Vse je bilo tiho in mrtvo, nobena sapa ni pregibala listja na drevju, od nikoder ni bilo slišati ptičjega glasu. Ubogemu Majerju se je stiskalo srce v prsih, da je menil, da mu zdaj zdaj poči. Temno mu je postajalo pred očmi in vrteti se je začel svet okrog njega. Lezel je vedno globlje in ni si upal pomagati. Odpovedovale so mu dušne in telesne moči, mrzel pot mu je oblival čelo in čakal je v nezavednem obupu, da se zgrne zemlja nad njim. Težko je že sopel in spoznal, da v kratkem [illegible] zavpiti ne bo mogel [illegible] je ves pogum in vso [illegible] kričal še enkrat, "za[illegible] si je dejal obupno.

Tedaj pa je priteke[illegible] ščave Vladimir, ki je [illegible] či za gospoda Majerj[illegible] pravo pot in zašel pro[illegible] kraju, kjer se je bila [illegible] nesreča. Urno je sne[illegible] rogovile, se vrgel z nj[illegible] virnih tleh in se plaz[illegible] buhu, da je mogel p[illegible] jerju kol. Z velikim [illegible] ga je izvlekel polago[illegible] zine na trdino.

(Dalje prihodn[illegible])

Gornja slika nam predstavlja dva vojaška po[illegible] ja. Levi na sliki je admiral Harold R. Stark in de[illegible] general George C. Marshall. Slika je bila posneta o[illegible] du iz Bele hiše, kjer sta bila na posvetovanju pri p[illegible] niku.

Ruski poveljniki oklopnega vlaka si ogledujejo na tleh ležečo nemško zastavo in več častniških uniform, kar so pustili Nemci za seboj ob umiku iz bojev z ruskimi četami. Gotovo se je umikajočim Nemcem zelo mudilo, da niti svoje zastave niso vzeli s seboj.

NAZNANILO IN ZAHVALA

Spodaj podpisani naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je nemila smrt vzela našega dragega strica

JOHN ZGONC

ki je preminil 1. avgusta, 1941 v Akronu, O.

Tem potom se želimo zahvaliti vsem sorodnikom, znancem in prijateljem, ki so obiskovali pokojnega v času njegove bolezni ter vsem, ki so ga prišli pokropit, ki so darovali za sv. maše, ki so položili vence na krsto pokojnemu stricu in ki so ga spremili k zadnjemu večnemu počitku.

Dragi stric, naj Ti bo lahka ameriška zemlja in počivaj v miru!

Žalujoči:

MRS. LUCI MEYER, nečakinja in družina.

Akron, O., 26. avgusta, 1941

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Ja[illegible]
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organiz[illegible]
v Ameriki . . . Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje $4,500[illegible]

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19[illegible]

Če hočeš dobro sebi in svojim dragim, zavaruj se pri najbo[illegible] šteni in nadsolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavaruješ za smrtnine, razne poškodbe, operacije bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do [illegible] otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejše vrste certifikate [illegible] dobe od $250.00 do $5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se [illegible] ali članica te mogočne in bogate katoliške podporne organizac[illegible] trudi se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet

ŽENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskarna vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pridite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina
6117 St. Clair Ave. HEnderson